

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

10 otázek pro ... Miroslava Různara

JUDr. Miroslav Různar je absolventem Právnícké fakulty Univerzity Karlovy v Praze, přičemž aktuálně působí na pozici vedoucího advokáta Advokátní kanceláře Vych & Partners, s.r.o. Poskytuje komplexní právní služby široké paletě klientů z řad fyzických osob i mezinárodních korporací. Specializuje se na právo občanské, obchodní, pracovní či právo nemovitostí, s přesahem do odvětví sportu, v rámci nějž pomáhá mladým nadějím etablovat se ve světě profesionálů, a to jak při samotném procesu kontraktace, tak vytváření odpovídajícího zázemí.

1. Co máte na své práci nejraději?

Různorodost a svobodu. Dle mého názoru tato dvě slova vystihují jak krásu, tak možná pro někoho odvrácenou stránku advokacie. Když ráno přicházíte do kanceláře, máte v převážné většině případů stanovené pevné body programu, které se však prvním telefonátem, datovkou či prosbou kolegy zbertí jako domeček z karet. Z prvotní reakce povětšinou člověk sám v sobě vycítí, zda je pro něho advokacie prostředkem k seberealizaci, či pouze zdrojem stresu a vyčerpání.

2. Jak často Vás ve Vašem oboru něco překvapí?

Shodou okolností jsem v nedávné době podobnou otázku obdržel od člověka, který se dlouhodobě pohybuje v právním prostředí a zná jeho specifika. Při mojí reakci „každý den“ byl mírně řečeno překvapen. Vzhledem k tomu, kolik proměnných vstupuje do procesu řešení jednotlivých problémů, které musí advokát ve své praxi dennodenně řešit, je dle mého názoru taková odpověď nasnadě. Ať už se jedná o pokyny klienta, reakci protistrany či předběžný názor soudu, vždy dochází ke střetu očekávání s realitou, která leckdy v mnohém předčí i ty nejneočekávanější scénáře.

3. Čím Vás dokáží studenti překvapit?

Zaujetím pro práci a pozitivní reakcí na zpětnou vazbu. Každá „protřelá“ generace má od té „nastupující“ určitá očekávání, v převážné většině bohužel ta negativní. Je otázkou, zda je to způsobené osobní empirií, či pouze neochotou pustit na svůj „píseček“ možnou budoucí konkurenci. Je pravdou, že celá řada z nás, a to včetně mě, má tendenci paušalizovat znaky a chování mladších kolegů, převážně s negativní konotací. O to více potěšující jsou situace, kdy mám možnost se potkat se studenty či absolventy, ze kterých číší zájem o profesi, zdravá dávka sebevědomí a snaha rozvíjet se ve všech aspektech právních dovedností.

4. Co byste vzkázal mladým lidem, kteří uvažují o právnícké profesi?

Nevěřte všem fámám, které se o právníckých profesích šíří napříč společností. Ano, určitě existují takoví právníci, kteří sebe a svoji rodinu zajistili na několik generací dopředu a jejich mediální prezentace může napovídat o tom, že řeší ty nejsložitější kauzy během cesty svým luxusním vozem. I převážná většina z nich však takového statusu dosáhla po dlouhé cestě, která není vždy pouze přímá a vydlážděná. Určitě není špatné vstupovat do světa právních profesionálů s určitými představami, podpořenými očekáváním osob blízkých, chybou však již může být, pokud člověk na vybranou právní profesi zanevře pouze z důvodu toho, že primární střet s provozní a finanční realitou s těmito nekoresponduje.

5. Jací lidé Vás nejvíce dokáží rozčítit?

Lidé, kteří prosazují své názory, potažmo argumenty, které ovšem nemají žádný relevantní základ. A je jedno jestli tak činí úmyslně, s cílem získat pro sebe či pro jiného výhodu nebo prospěch, či se tak

děje pouze z nepochopení podstaty dané problematiky či tématu.

6. (Pracovní) konflikt, který Vám utkvěl v paměti, jak jste ho řešil a co Vás naučil?

Zde se omezím na konflikty v pracovní rovině, kde se většinou jedná o spory týkající se kvality práce a s ní spojené odměny. Za jednu z nejtěžších disciplín považuji umění správné delegace práce tak, aby výsledek této činnosti potěšil všechny zúčastněné strany. V poslední době jsem musel řešit několik situací, kdy moje představa a pokyny nebyly adresátem správně pochopeny a interpretovány (je otázka, z jakého důvodu), přičemž tento rozpor zapříčinil nežádoucí stav, který byl nakonec vyřešen, doufejme i s poučením do budoucna. Takové situace reflektují skutečnost, že je nutné ke každému kolegovi přistupovat individuálně, se zohledněním jeho osobnostních a pracovních vlastností.

7. Zážitek z praxe, který Vám nejvíce utkvěl v paměti?

Bohužel se jedná o opakující se zážitky, týkající se obecně průběhu soudních jednání. Procesní předpisy obecně nabádají k tomu, aby, pokud možno, došlo ke smírnému řešení věci, v co možná nejehospodárnější variantě pro všechny zúčastněné. S tím souvisí i požadavek na připravenost a flexibilitu soudu, který by měl být schopen, pokud to případ dovoluje, vyřídit kauzu během jednoho ústního jednání. To se však v převážné většině případů neděje, a to do značné míry právě i z důvodu nepřipravenosti soudního senátu, kdy není výjimkou, že je první jednání ve věci, ze strany tohoto, chápáno především jako prostor pro seznámení se spisem, jehož obsah často leží u příslušného soudu několik měsíců. Takový postup pak nejenom zatěžuje administrativu soudu, ale především účastníky řízení, a to jak z hlediska finančního, tak časového.

8. Jaké jsou Vaše silné stránky a jaké ty slabé?

Ze silných bych zmínil důslednost, empatii, týmovost a výřečnost. V případě stránek slabých dlouhodobě bojuji s nešvarem využívat dovednosti advokáta i v osobním životě, kdy převážnou většinu diskusí považuji za argumentační cvičení, což druhá strana ne vždy kvituje s povděkem.

9. Kdo nebo co nejvíce ovlivnilo Váš profesní život?

Změna pracovního kolektivu. Domnívám se, že pro velkou část z nás je přechod z jedné práce do druhé zásahem do běžného chodu života, se kterým jsou leckdy spojené nemalé obtíže, mimo jiné i v souvislosti se začleněním do nového okruhu doposud cizích osob. Domnívám se, že pokud je člověk nakonec schopen uchopit takovou situaci za správný konec provazu, může mu přinést rozvoj nejenom po pracovní stránce, ale zanechat pozitivní stopy i v osobnostní rovině.

10. Proč jste se rozhodl stát právníkem?

Když jsem během gymnaziálních let uvažoval nad svým budoucím profesním zaměřením, tíhnul jsem vždy k humanitním vědám a považoval jsem se za komunikativní typ, který se dokáže orientovat v mezilidských vztazích a naslouchat lidem a jejich problémům. Od toho byl jenom krůček ke studiu práv a posléze vstupu do advokátního stavu, který je s erudovanou pomocí klientovi, podpořenou značnou dávkou empatie, neodmyslitelně spojen.

Další články:

- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [10 otázek pro ... Jana Jiráčka](#)
- [10 otázek pro ... Kateřinu Mikulovou](#)
- [10 otázek pro ... Martina Dančišina](#)
- [10 otázek pro ... Šárku Doležálovou](#)
- [10 otázek pro ... Miroslava Různara](#)
- [10 otázek pro ... Vojtěcha Hanzala](#)
- [10 otázek pro ... Marka Netáhla](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Karo](#)
- [10 otázek pro ... Michala Lieskovana](#)
- [10 otázek pro ... Davida Urbance](#)